

REUZENINKTVISSEN

door Mr. W. Faber

Door de eeuwen heen ontmoet men steeds weer verhalen over zeemonsters. Aan die verhalen heeft echter de fantasie ruimschoots meegewerkt en dat juist maakt het zo moeilijk te onderscheiden wat op waarheid berust. Niettemin willen wij één ervan aanhalen, omdat het als een betrouwbaar lijkende weergave van waarnemingen op vele plaatsen in de literatuur is aangehaald. En dat is de ontmoeting, die de Franse kapitein Bouyer met zijn boot *Alecton* op 30 november 1861 had in de nabijheid van Tenerife (Canarische eilanden). Hij zag aan de oppervlakte van de zee een enorme inktvis met een afschrikwekkend uiterlijk en een steenrode kleur. De lengte van het lichaam werd geschat op ongeveer 5 m, het gewicht op 2 ton. Ondanks een drie uur durende jacht gelukte het slechts een stuk van ongeveer 20 kg aan boord te krijgen.

Wanneer we deze en andere dergelijke verhalen lezen, vragen we ons natuurlijk af, in hoeverre inktvissen van zeer grote afmeting werkelijk bestaan. En dan moeten we wel tot de conclusie komen, dat dergelijke reuzen inderdaad bestaan. Afgezien van de nu eenmaal slecht controleerbare verhalen over waarnemingen op zee zijn er betrouwbare meldingen van vangsten en strandingen, zoals in 1873 bij New-Foundland, waar het gevangen exemplaar een totale lengte bezat van bijna 10 meter, waarvan de armen ruim 7 m, in 1954 bij Ranheim in Noorwegen, waar een 9 m lang exemplaar met een geschat gewicht tussen 200 en 300 kg was gestrand en in 1888 bij Nieuw-Zeeland, waar zelfs een totale lengte van 17 meter werd gemeten. Daarnaast is een aanwijzing voor de grootte van inktvissen te putten uit de afdrukken van de zuignappen, welke worden aangetroffen op de huid van hun vijand, de potvis - *Physeter catodon* (L.). Een afdruk van meer dan 9 cm diameter zou een aanwijzing kunnen zijn voor het bestaan van inktvissen met een totale lengte van 20 m.

De enorme inktvissen, waarop hiervoor is gedomd, behoren tot de familie der Architeuthidae en kunnen het beste worden aangeduid met reuzenpijlinktvissen. Zij worden ook wel kraken genoemd, een benaming die uit het Noors afkomstig is en niets te maken heeft met ons werkwoord kraken, zoals u onder invloed van bepaalde fabeltjes misschien zou denken. Deze familie maakt weer deel uit van de orde der Decapoda of tienarmigen. Zij hebben acht korte tentakels en twee veel langere vangarmen. Bij het bepalen van de totale lengte wordt het dier met uitgestrekte vangarmen gemeten. De beide lange tentakels bepalen dus voor een groot gedeelte de maten die worden aangegeven om aan te tonen hoe groot de inktvis wel is.